

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei kantajan ottamiselle pakoteluetteloon ole perustaa

— Neuvoston esittämistä perusteluista kantajan ottamiselle pakoteluetteloon ei käy ilmi, mikä on se nimenomainen oikeudellinen perusta, johon neuvosto nojautuu.

— Toiminta, jota kantaja on harjoittanut ainoastaan vuoden 2008 maaliskuuhun saakka, ei voi oikeuttaa hänen ottamistaan pakoteluetteloon vuoden 2011 joulukuussa.

— Kantajan toimiminen Hanseatic Trade Trust & Shipping (HTTS) GmbH:n toimitusjohtana ei oikeuta hänen ottamistaan pakoteluetteloon etenkään, koska Euroopan unionin tuomioistuin on kumonnut asetuksen (EU) N:o 961/2010⁽³⁾ siltä osin kuin se koskee HTTS GmbH:ta.

— Pelkästään sen perusteella, että kantaja on ollut sellaisen englantilaisen yhtiön toimitusjohtaja, joka on tällä välin purettu, ei voida päätellä, että jokin päätöksen 2010/413/YUTP⁽⁴⁾ 20 artiklan 1 kohdassa ja/tai asetuksen N:o 961/2010 16 artiklan 2 kohdassa mainituista perusteista kantajan ottamiselle pakoteluetteloon olisi olemassa.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu kantajalla omaisuuden suojaan olevan perusoikeuden loukkaamiseen

— Kantajan ottaminen pakoteluetteloon merkitsee sellaista hänellä omaisuuden suojaan olevan perusoikeuden loukkaamista, joka ei ole oikeutettu, koska kantaja ei voi neuvoston esittämien puutteellisten perustelujen vuoksi päätellä, mistä syistä hänet on otettu niiden henkilöiden luetteloon, joita pakotteet koskevat.

— Kantajan ottaminen pakoteluetteloon on ilmeisen soveltumaton päätöksellä 2010/413/YUTP ja asetuksella N:o 961/2010 tavoiteltujen päämäärien tavoittelemiseksi ja se merkitsee lisäksi kantajan omaisuuden suojaan suhteetonta loukkaamista.

⁽¹⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 1.12.2011 annettu neuvoston päätös 2011/783/YUTP (EUVL L 319, s. 71).

⁽²⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 961/2010 täytäntöönpanosta 1.12.2011 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1245/2011 (EUVL L 319, s. 11).

⁽³⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 423/2007 kumoamisesta 25.10.2010 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 961/2010 (EUVL L 281, s. 1).

⁽⁴⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 annettu neuvoston päätös 2010/413/YUTP (EUVL L 195, s. 39).

Kanne 27.1.2012 — Yhdistynyt kuningaskunta v. EKP

(Asia T-45/12)

(2012/C 98/40)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantaja: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamies: barrister K. Beal ja E. Jenkinson)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan Euroopan keskuspankin antaman standardeja koskevan lausuman, joka julkaistiin 18.11.2011, siltä osin kuin sillä otetaan käyttöön sijoittamispolitiikka, jotka sovelletaan keskusvastapuoliselvitysjärjestelmiin (CCP)

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan vastaajalla ei ollut toimivaltaa julkaista riidanalaista toimea joko lainkaan tai toissijaisesti vahvistamatta asetuksen kaltaista säädöstä, jonka joko neuvosto tai Euroopan keskuspankki (EKP) itse antaa.

2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisessa toimessa asetetaan joko de jure tai de facto toimipaikkaa koskeva vaatimus keskusvastapuoliselvitysjärjestelmille (CCP), jotka haluavat toteuttaa selvitys- tai toimitustoimia eurovaluutassa ja joiden päivittäiskauppa ylittää tietyn määrän. Riidanalaisella toimella rikotaan SEUT 48, 56 ja/tai 63 artiklaa, koska

— CCP:iden, jotka ovat sijoittautuneet euroalueeseen kuulumattomiin jäsenvaltioihin eli esimerkiksi Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, on siirrettävä keskushallintonsa eurojärjestelmään kuuluviin jäsenvaltioihin. Niiden on myös rekisteröidyttävä uudelleen oikeushenkilöinä, jotka tunnustetaan toisen jäsenvaltion kansallisessa oikeudessa;

— jos tällaiset CCP:t eivät siirry edellytetyllä tavalla, ne eivät pääse eurojärjestelmän jäsenvaltioiden rahoitusmarkkinoille joko samoin ehdoin kuin kyseisille alueille sijoittautuneet CCP:t tai lainkaan;

- tällaisilla CCP:illä, jotka eivät ole sijoittautuneet kyseiselle alueelle, ei ole oikeutta EKP:n tai eurojärjestelmän kansallisten keskuspankkien tarjoamiin palveluihin joko samoin ehdoin tai lainkaan; ja
  - tämän vuoksi tällaisten CCP:iden kykyä tarjota selvitystas- ja toimitustoimia eurovaluutassa unionin asiakkaille rajoitetaan tai se jopaa estetään kokonaan.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisella toimella rikotaan SEUT 101 ja/tai 102 artiklaa, tarkasteltuna yhdessä SEUT 106 artiklan ja SEU 13 artiklan kanssa, koska
- siinä tosiasiallisesti edellytetään, että kaikki selvitystoimet, jotka toteutetaan eurovaluutassa ja jotka ylittävät tietyn tason, ovat euroalueen jäsenvaltioihin sijoittautuneiden CCP:iden vastuulla ja
  - siinä tosiasiallisesti ohjataan euroalueen keskuspankkeja olemaan toimittamasta euromääräisiä valuuttavarantoja CCP:ille, jotka ovat sijoittautuneet euroalueeseen kuulumattomaan jäsenvaltioon, jos kyseisessä päätöksessä asetetut kynnyksarvot ylittyvät.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan vaatimus siitä, että CCP:t, jotka ovat sijoittautuneet euroalueeseen kuulumattomaan jäsenvaltioon, muuttavat oikeushenkilöllisyyttään ja kotipaikkaansa, merkitsee välitöntä tai välillistä kansalaisuuden perustuvaa syrjintää. Sillä loukataan niin ikään unionin yleistä yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, koska eri jäsenvaltioihin sijoittautuneita CCP:itä kohdellaan eri tavoin ilman minkäänlaisia objektiivisia perusteluja.
- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisella toimella rikotaan General Agreement in Trade on Services -sopimuksen (GATS-sopimus) II, XI, XVI ja/tai XVII artiklaa.
- 6) Kuudes kanneperuste, jonka mukaan omaksumatta todistustaakkaa siitä, että tällaisiin rajoituksiin liittyvää yleisen edun mukaista oikeuttamisperustetta ei ole (EKP:n on osoitettava, että poikkeus on sovellettavissa, jos se haluaa vedota tähän), Yhdistynyt kuningaskunta väittää, että mikään EKP:n esittämä yleisen edun mukainen oikeuttamisperuste ei täyttäisi suhteellisuusvaatimusta, koska vähemmän rajoittavia toimenpiteitä unioniin mutta euroalueen ulkopuolelle sijoittautuneiden rahoituslaitosten valvomiseksi on olemassa.

Kanne 1.2.2012 — Chrysamed Vertrieb v. SMHV — Chrysal International (Chrysamed)

(Asia T-46/12)

(2012/C 98/41)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Chrysamed Vertrieb GmbH (Salzburg, Itävalta) (edustaja: asianajaja T. Schneider)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Chrysal International BV (Naarden, Alankomaat)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— hyväksymään kanteen ja kumoamaan valituslautakunnan 22.11.2011 asiassa R 0064/2100-1 tekemän päätöksen ja hylkäämään yhteisön tavaramerkkihakemuksesta esitetyn väitteen

— velvoittamaan SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja.

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki Chrysamed luokkaan 5 kuuluville tavaroille (hakemus nro 6 387 071).

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Chrysal International B.V.

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kansainvälinen sanamerkki CHRYSAL luokkiin 1, 5 ja 31 kuuluville tavaroille (tavaramerkki nro 645 337), kansainvälinen sanamerkki CHRYSAL luokkaan 1 kuuluville tavaroille (tavaramerkki nro 144 634) ja kansainvälinen kuviomerkki CHRYSAL luokkiin 1, 3, 5 ja 31 kuuluville tavaroille (tavaramerkki nro 877 785).

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, sillä kyseessä olevien tavaramerkkien välillä ei ole sekaannusvaaraa.